

Таким чином, підвищення ефективності управління мисливськими господарствами можливе за обґрунтованого використання бюджетування витрат. Авторами запропоновано формування низки операційних бюджетів витрат, які враховують як загальні вимоги щодо складання бюджетів, специфіку організаційно-технологічних особливостей діяльності мисливських господарств (сезонність; ліміти добування диких копитних та хутрових звірів; норми добування окремих видів мисливських тварин при мінімально допустимій їх щільності та з урахуванням вікової структури популяції; результативність полювань тощо), так і організацію обліку та калькулювання собівартості послуг за центрами витрат, місцями їх виникнення відповідно до визначених статей витрат. Це дозволить у подальшому здійснювати внутрішньогосподарський контроль витрат та їх аналіз з метою управління ними.

Література

1. Костирко Р.О. Організація внутрішнього контролю в управлінні витратами машинобудівного підприємства: монографія / Р.О. Костирко, С.В. Щеголькова. – Луганськ : вид-во СНУ ім. В. Даля, 2009. – 296 с.
2. Гнилицька Л. Контроль та аналіз у бюджетуванні / Л. Гнилицька // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009.- № 7. – С. 12-24;
3. М'ягков Є. Бюджетування на промисловому підприємстві : досвід ВАТ "Дніпроспецсталь" / Є. М'ягков, С. Кийко, В. Баликін // Бухгалтерський облік і аудит.- 2005.- № 3.- С. 23-31.
4. Онищенко С. Бюджетування в системі фінансового управління підприємством / С. Онищенко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2006.- №6. – С. 42-51.
5. Голов С. Ф. Управлінський облік : підруч. / С. Ф. Голов – К.: Лібра, 2003. – 704с.
6. Коркуна Д. Бюджетування у системі фінансового планування підприємства / Д. Коркуна // Формування ринкової економіки в Україні – [ред. кол. : та ін.]. – Львів: Вид-во НУ ім. І. Франка, 2009. – Вип. 19. – С. 330-334.
7. Нападовська Л. В. Управлінський облік : підруч. для вузів / Л. В. Нападовська. – [2-ге вид., доопрац. та допов.] – К. : КНТЕУ, 2010. – 648 с.
8. Бухгалтерський управлінський облік : підручник для студентів спеціальності "Облік і аудит" вищих навчальних закладів / Ф.Ф. Бутинець, Т.В. Давидюк, З.Ф. Канурна, Н.М.Малюга, Л.В. Чижевська – [за ред. проф. Ф.Ф. Бутиця] – [3-тє вид., доп. і перероб.] – Житомир : ПП "Рута", 2005. – 480 с.

658.589

*Акименко Н.В., к.е.н., доцент,
Казнадзей О.І., магістрант,
Альхімова І.С., магістрант,
Одеський національний політехнічний університет
Інститут бізнесу, економіки та інформаційних технологій*

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасні темпи науково-технічного прогресу спрямовані на досягнення науково-технологічних цілей. Економічне зростання провідних країн залежить від ефективного використання науки, технологій і ресурсів. Розвиток на основі інновацій є рушійною силою світової економічної системи. Саме тому особливе місце у ньому займають технологічні інновації, бо вони здатні як модифікувати традиційні продукти, так і створити нові, кардинально змінити техніко-технологічний базис виробництва та суттєво підвищити ефективність підприємництва. Питанням сутності інновацій, а також визначенню їхньої ролі для промислових підприємств присвячено чимало праць вітчизняних та закордонних авторів. Зокрема, принципи положення, що стосуються інновацій, висвітлили у своїх працях такі науковці: Ж.Ж. Ламбен, Ф.Ф. Бездудний, О. Амоша, С.М. Ілляшенко, Ю. Гава та багато інших.

Досвід вітчизняних та закордонних вчених з питань інноваційної діяльності, впровадження інновацій та новітніх технологій є досить багатим. Але недостатньо з'ясованими є питання визначення місця технологічних інновацій у розвитку підприємства, їхнього взаємозв'язку з іншими видами інновацій та впливу на ринок технологій.

Метою статті є дослідження впливу технологічних інновацій на розвиток підприємства. З огляду на це, завданнями є: визначення взаємозв'язку технологічних інновацій з іншими видами інновацій та їх місце у розвитку підприємства.

Для досягнення конкурентоспроможності на ринку підприємство має стати на інноваційний шлях розвитку, під яким розуміють створення або використання інновацій.

Новизна інновацій оцінюється за технологічними параметрами, а також з ринкових позицій. Ж.Ж. Ламбен називає такі інновації нововведеннями з технологічною домінантою, що змінюють фізичні властивості продукту (флотаційне скло) або використовують нові компоненти (стальний корд в автомобільній покритті), новий матеріал (пінополіуритан), створюють принципово нові продукти, нові вироби (композиційні матеріали, телевізори з високою чіткістю зображення) або нові комплексні системи (швидкісний потяг)[1].

Ф.Ф. Бездудний у своїх працях зазначив, що технологічні інновації спрямовані на технологічне оновлення діяльності, а також на створення і розширення нових напрямків діяльності компаній. Технологічні інновації - це матеріалізація нових ідей і знань, відкриттів, винаходів і науково-технічних розробок у процесі виробництва з метою їхньої комерційної реалізації для задоволення визначених запитів споживачів.

Також він зазначив, що комерціалізація інновацій можлива лише в тому випадку, коли інновації виступають як товар на ринку, і існують можливості його реалізації. У разі, коли інновації не приймають товарної форми (нова техніка і технологія створюється для використання у виробничому циклі компанії), комерціалізація є лише потенційною властивістю інновації і може бути реалізована в перспективі [2].

Визначення технологічних інновацій з чітким розмежуванням продукту та процесу наводить у своїх публікаціях О. Амоша. Технологічні інновації – це інновації, що передбачають розширення асортименту й поліпшення якості товарів та послуг, які виробляються (інноваційний продукт), чи технологій, які використовуються (інновація-процес) [3].

Існує багато підходів до класифікації інновацій, які впливають на прийняття рішень у процесі управління інноваційною діяльністю на підприємстві.

Більшість авторів поділяють інновації за такими ознаками: за сферами діяльності, за ступенем новизни, за предметним змістом, за масштабом новизни, за адресатом інновацій, за видом одержуваного ефекту, за ступенем матеріальної відчутності та ін.

Однією із класифікаційних ознак інновацій (яку виділив С.М Ілляшенко) є виділення їх за предметним змістом (або за сферою застосування) [4].

Тому, спираючись на думки зазначених вчених доцільно узагальнити наступні види інновацій.

Продуктові – створення нових товарів, що використовуються у сфері виробництва (засоби виробництва) чи у сфері споживання (предмети споживання).

Технологічні – нові технології виробництва традиційних, удосконалених чи принципово нових продуктів, впровадження інформаційних систем, нових джерел енергії. Технологічні нововведення – це зміни, перш за все, у засобах і методах організації виробництва.

Організаційно-управлінські – нові методи й форми організації всіх видів діяльності підприємства: нові методи управління персоналом, системи стратегічного планування, прогнозування, моделювання процесів виробництва, постачання, збуту, нові організаційні структури.

Ресурсні – використання поліпшених або принципово нових матеріальних ресурсів та сировини.

Ринкові – проникнення на нові ринки чи створення нових ринків.

Проведене дослідження виявило, що значний вплив на інші види інновацій, мають технологічні, бо вони є елементом, який пов'язує між собою інші види інновацій (рис. 1).

Дійсно, нова прогресивна технологія виробництва дозволяє створити новий продукт або вдосконалити існуючий при застосуванні достатньої науково-технічної бази, нових матеріальних ресурсів, що є неможливим при використанні старої (традиційної) технології.

Технологічні інновації впливають і на організаційно-управлінські: організаційна структура стає більш гнучкою, стиль керівництва – демократичним, використовуються нові методи управління підприємством, можливий новий підбір кадрів, готових до інновацій, і взагалі враховуються інтереси всіх учасників інноваційного процесу з можливістю коригування запланованих рішень.

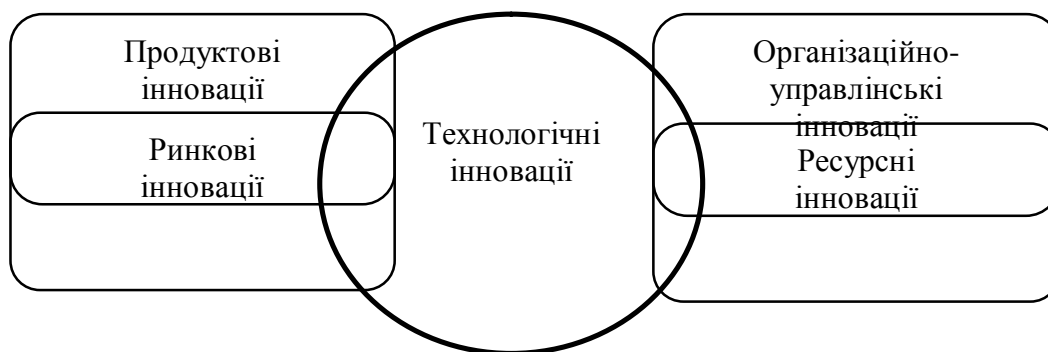

Рис. 1. Взаємозв'язок видів інновацій за предметним змістом

Вплив технологічних інновацій на ресурсні обумовлений тим, що у будь-якому разі нова технологія виробництва ґрунтується на використанні нових ресурсів чи значно удосконалених аналогів, або ж спрямована на більш ефективний видобуток старих ресурсів чи принципово нових.

Підприємство, яке впроваджує технологічні інновації, орієнтується на нові ринки збуту, виходить за межі національного рівня на міжнародний.

Роль технологічних інновацій в розвитку підприємства визначається місією і основними цілями організації, формуючи при цьому стратегію підприємства [5].

Технологічні інновації, як і продуктові, ґрунтуються на концепції життєвого циклу, тобто технології також мають власний життєвий цикл. Послідовність здійснення технологічних інновацій наведена на рис. 2.

Рис. 2. Послідовність здійснення технологічної інновації [6]

Згідно моделі впровадження нововведення на підприємстві у центрі уваги виступає постійний пошук нових ідей, який здійснюють спеціальні науково-дослідні підрозділи (лабораторії), створюючи автоматизовані банки даних [6].

У результаті реалізації технологічної інновації здійснюється максимізація обсягів продажу інформаційною структурою вже відомого продукту: за рахунок підвищення продуктивності

виробництва нарощується випуск продукту тієї самої якості або за рахунок зниження цін (внаслідок зниження собівартості) нейтралізуються конкуренти.

Маркетингові дослідження технологічної інновації визначають прогноз попиту на додаткову продукцію або на новий продукт.

Недоліками технологічної інновації вважають те, що при визначенні очікуваного прибутку необхідно враховувати таке: якщо за рахунок застосування нової технології різко знизиться собівартість продукту і підприємство знизить його ціну, то воно перейме на себе весь обсяг продажу на ринку й витисне конкурентів.

На підставі проведеного дослідження можна зробити висновок, що технологічні інновації тісно пов'язані та мають вплив на здійснення продуктових, організаційно-управлінських, ресурсних та ринкових інновацій, тобто ці види інновацій є взаємопов'язаними. Нові прогресивні технології виробництва дозволяють створити нові продукти або удосконалити існуючі.

Технологічні інновації забезпечують підвищення конкурентоспроможності підприємств та рентабельності їх діяльності. Тому у сучасних умовах, збільшення частки технологічних інновацій дозволить вирішити завдання модернізації виробництв, зменшення науково-технологічного відставання, підтримки вітчизняних виробників на внутрішньому ринку, забезпечення обміну науково-технічною інформацією на зовнішньому ринку.

Література

1. Ламбен Ж-Ж. Менеджмент, орієнтований на ринок / Ж-Ж. Ламбен. – СПб.: Питер, 2006. – 800 с.
2. Бездудний Ф.Ф. Сутність поняття інновація і його класифікація / Ф.Ф. Бездудний // Економіст, 2007. – № 6. – С. 28-32.
3. Амоша А. Інноваційний шлях розвитку України: проблеми та рішення / А. Амоша // Економіст, 2005. – № 6. – С. 28-32.
4. Ілляшенко С.М. Інноваційний менеджмент / С.М. Ілляшенко. – К.: Університетська книга, 2010. – 334 с.
5. Гава Ю. Роль сучасних технологій в економіці / Ю. Гава // Економіст. – 2006. – № 6. – С. 62.
6. Скрипко Т.О. Інноваційний менеджмент / Т.О. Скрипко. – К.: Знання, 2011. – 423 с.

Рецензент докт. екон. наук, професор Е.М. Забарна

331.08

*Васильчук Н.О., к.е.н.,
Севастопольський економіко-гуманітарний університет
інститут ТНУ імені В.І. Вернадського*

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДґРУНТЯ

Успіх роботи підприємства (організації, фірми) забезпечують працівники, зайняті на ньому. Саме тому, сучасна концепція управління підприємством припускає виділення з великої кількості функціональних сфер управлінської діяльності тієї, яка пов'язана з управлінням кадрової складової виробництва – персоналом підприємства.

Перехід країни на ринкові відносини кардинально змінив концепцію управління персоналом, вибір засобів і методів практичної реалізації завдань управління персоналом в цілях підвищення ефективності виробництва, як умови конкурентоспроможності підприємства. Все більшого значення починає набувати соціальна спрямованість у кадровій роботі, зміна акцентів у кадровій політиці на врахування інтересів працівника, підвищення мотивації праці, як умови більш високої його результативності. Нові економічні умови передбачають використання не тільки нових теоретичних аспектів, але і нової технології самої роботи з кадрами. Тому виникає необхідність у підвищенні ефективності функціонування системи управління персоналом з урахуванням вимог ринкової економіки. Управління персоналом як багатогранний і винятково складний процес має свої специфічні властивості і закономірності та потребує завершеності на основі комплексного рішення кадрових проблем, впровадження нових і удосконалювання існуючих форм і методів роботи.

Для підвищення ефективності функціонування системи управління персоналом необхідно аналізувати і враховувати специфічні умови розвитку ринкової економіки в Україні. Велику значимість для кожного підприємства незалежно від організаційно-правової форми має теоретичне